

Christine Antorini (SF):

På mange måder er det jo en lidt spøjst debat, for der er nogle ting, som enhver kan se der simpelt hen ikke er nogen gode forklaringer på.

Alle sundhedsuddannelser, bortset fra sygeplejerske- og radiografuddannelsen, ligger i staten under Undervisningsministeriet. Det fungerer udmærket. Af forskellige grunde ligger lige præcis de her to uddannelser et andet sted.

Man er i gang med reformdiskussioner, som kommer til at omhandle alle de mellemlange og videregående uddannelser. Der er særlig fokus på sundhedsuddannelserne; man er ved at lave nye bekendtgørelser for det. Men lige præcis sygeplejerske- og radiografuddannelsen er heller ikke inddraget specielt meget, slet ikke i reformplanerne. De er ikke nævnt, fordi de ligger i amterne.

Det handler jo om i bund og grund – og det kan man jo godt høre der ligger bag de forskelliges argumentationer – at der er en stor diskussion mellem de politikere, der holder til ude i amtsrådene, som gerne vil beholde deres opgaver, og der er et slagsmål, der har været i årevis, om, hvorvidt opgaverne, også inden for uddannelsessektoren, bedst ligger i staten eller hos amterne.

Derfor kan vi lige så godt sige, at mange af de argumentationer, der har været imod SF's beslutningsforslag her, handler i bund og grund om, at vi har diskussioner internt i vore partier alle sammen – vi har det også i SF – og derfor synes jeg, at vores opgave som politikere er at se: Hvordan bliver kvaliteten af sygeplejerske- og radiografuddannelsen styrket? Er det ved, at den fortsat bliver i amterne, eller er det, at den flyttes over i Undervisningsministeriets regi?

Jeg vil gerne citere bare en smule fra den evalueringsrapport, der blev lavet i 1996. Der står helt entydigt i konklusionen, at evalueringen viser, »at en række problemer kan henføres til amternes rolle«.

Det er også en meget skarp kritik, der kommer på indholdssiden i evalueringsrapporten. Der står nemlig, at evalueringen viser, at sygeplejerskeuddannelsen varierer markant mellem de 22 sygeplejerskoler. Der er betydelig forskel i opfattelsen af sygeplejens genstandsfelt, centrale kerneområder, anvendte fremgangsmåder og grundlæggende metoder, ligesom der mangler præcisering af disse punkter. Der uddannes forskellige typer af sygeplejersker med markant variationsbredde i kvalifikationsprofilen.

Jeg må sige, at det er en ret markant evaluering, og jeg vil gerne spørge Undervisningsministeriet, hvad man har gjort, om man har gjort noget i Undervisningsministeriets regi for at følge op på denne evaluering med den smule kompetence, der stadig væk ligger i ministeriet i forhold til sygeplejerskeuddannelsen.

Så vil jeg sige, at det er jo klart, at der er en diskussion nu, fordi der ikke er så mange unge, der søger ind på sygeplejerskeskolerne i øjeblikket – men det aktuelle problem, er, at der simpelt hen mangler uddannede sygeplejersker. Det er det, der bliver efterspurgt. Og en af grundene er jo, at amterne tidligere simpelt hen har dimensioneret forkert i forhold til uddannelsen. De har simpelt hen optaget for få for 5-6-7-8 år siden, og det er det, man bliver ramt af i dag, når der mangler sygeplejersker.

Så er det et helt særskilt problem, at det er blevet mindre attraktivt for unge at søge sygeplejerskeuddannelsen. En af grundene er den diskussion, der har været omkring den faglige kamp, som sygeplejerskerne – synes jeg med fuld rette – har ført i forhold til deres løn- og arbejdsvilkår.

Det andet er, at en af grundene til, at søgningen er faldet, muligvis også er, at kvaliteten af sygeplejeuddannelsen simpelt hen har været for dårlig. Derfor må man så kigge på, hvordan man kan øge kvaliteten af sygeplejerskeuddannelsen, og evalueringsrapporten har givet et af svarene: Amternes rolle i det er et stort problem i forhold til at udvikle kvaliteten for sygeplejersker og radiografer.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige: Der kom en bemærkning om, at det var mærkeligt, at SF vil centralisere. Bare for at der ikke er nogen myter med hensyn til, hvad det er for en centralisering og decentralisering, SF ønsker: Det, vi ønsker sikret, er en ensartet kvalitet i sygeplejerskeuddannelsen, og det mener vi bedst bliver varetaget, hvis det ligger i Undervisningsministeriets regi.

Vi understreger så også i vores beslutningsforslag, at vi ønsker ikke en fysisk centralisering. Det er ikke, fordi vi ønsker at samle sygeplejerskeuddannelserne færre steder. Men vi mener, det styrker sygeplejerskeuddannelserne, og at det faktisk er en styrke, måske endda især for de sygeplejerskeuddannelser, der ligger, kan man sige, i udkantområderne af Danmark, at man sikrer sig en høj kvalitet, og så er vi nødt til at flytte sygeplejerskeuddannelserne fra amterne til staten.